

**Sygn. akt VIII U 304/17**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2017 r.

**Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

**w składzie:**

<b>Przewodniczący:</b>	<b>SSO Patrycja Bogacińska-Piątek</b>
<b>Protokolant:</b>	<b>Mirosława Wandachowicz</b>

**po rozpoznaniu w dniu** 17 marca 2017 r. w Gliwicach

**sprawy** B. K.

**przeciwko** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

**o** wysokość emerytury

**na skutek odwołania** B. K.

**od decyzji** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

**z dnia** 18 stycznia 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

**Sygn. akt VIII U 304/17**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej B. K. przeliczenia emerytury, powołując się na treść art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczona odwołała się od powyższych decyzji, domagając się jej zmiany i wskazując że ZUS nie wyjaśnił jej przyczyn odmowy przeliczenia świadczenia a jedynie wskazał przepis. Ubezpieczona podniosła iż pobiera emeryturę przyznaną na podstawie art. 24 ustawy emerytalno - rentowej a obliczoną w oparciu o art. 25 – 26 ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, iż przeliczenie świadczenia ubezpieczonej, która pobiera emeryturę przyznaną na podstawie art. 24 ustawy emerytalno – rentowej, jest możliwe wyłącznie na podstawie art. 108 ustawy. Przepis ten wymaga podlegania ubezpieczeniom po uzyskaniu prawa do emerytury, natomiast ubezpieczona po przyznaniu prawa do emerytury nie pracowała, brak zatem podstaw do przeliczenia świadczenia.

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Ubezpieczona B. K. urodziła się (...) Do 22 listopada 2016r. ubezpieczona była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 28 listopada 2016r. ZUS w Z. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 22 listopada 2016r. tj. od ukończenia wymaganego wieku emerytalnego – w oparciu o art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

ZUS obliczył świadczenie ubezpieczonej w oparciu o art. 26 ustawy emerytalno-rentowej tj. podzielił podstawę jej obliczenia (kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonej (250,60 miesięcy). Tak ustalona emerytura wyniosła od 1 stycznia 2017r. 1.089,11 zł brutto.

W dniu 8 grudnia 2016r. ubezpieczona wniosła o przeliczenie emerytury, załączając do wniosku dodatkowe świadectwa pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 stycznia 2017r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej przeliczenia emerytury.

Sąd ustalił, iż ostatnie zatrudnienie ubezpieczonej ustало z dniem 31 października 2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego. Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego jako nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, prawo ubezpieczonej do emerytury jest bezsporne. Ubezpieczona od 22 listopada 2016r. pobiera emeryturę przyznaną w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

Emerytura dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 24-26c ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016, poz. 887 ze zm.).

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Ostatecznie – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

W myśl ust. 2 emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Zgodnie z ust. 2a złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych.

Po myśli ust. 3 ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4). Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust.5)

Jak to wynika z cytowanego wyżej przepisu art. 108 § 1 ustawy, przeliczenie emerytury z art. 24 ustawy możliwe jest wyłącznie jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. A zatem ubezpieczona aby uzyskać przeliczenie świadczenia musiałaby wykazać że po dacie 22 listopada 2016r. pracowała i odprowadzała składki na ubezpieczenie społeczne. Odwołująca natomiast była zatrudniona do 31 października 2016r., a zatem nie pracowała po przyznaniu prawa do emerytury. W konsekwencji wysokość emerytury ubezpieczonej nie może ulec przeliczeniu. Dlatego też wniosek o powołanie biegłego na okoliczność prawidłowości przeliczenia świadczenia jest bezzasadny.

Natomiast składki opłacone przez ubezpieczoną za okres do dnia 31 października 2016r., zaewidencjonowane na jej indywidualnym koncie w ZUS, zostały uwzględnione przy obliczaniu emerytury, gdyż została ona przyznana po tej dacie.

R., zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W związku z powyższym Sąd – na mocy art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek